

Interview met The Incredible Dr Pol

De sympathieke Amerikaanse dierenarts Dr Pol (75) – oorspronkelijk een Nederlander – is internationaal razend populair dankzij een reality tv-serie. De serie van National Geographic Channel, waarin zijn familiebedrijf centraal staat, telt inmiddels al zeven seizoenen. En is te zien in 25 landen. Aafke Huslage (11) uit Zaandam mocht hem exclusief interviewen tijdens een bezoek aan Nederland.

Door: Aafke Huslage

Tijdens een korte theatertour door Nederland trad Dr Pol op 30 september op in het Zaantheater. Daar was ik bij, omdat ik een grote fan van hem ben en zelf graag dierenarts wil worden. En onlangs mocht ik hem ook interviewen. Dat was in de Hollandsche manage aan de Vondelstraat in Amsterdam. Ook zijn vrouw Diane was erbij.

Dr Pol trapt zelf het interview af, met een Amerikaans accent, in goed verstaanbaar Nederlands: 'Hoeveel vragen heb je?'

Ik heb tien vragen!

'Is dat alles? Da's twee minuten, dan ben ik klaar! Hahaha.'

Welke vraag is u nog niet gesteld en zou u heel graag een keer willen beantwoorden?

Denkt even na. 'Dat weet ik niet. Ik heb alle vragen al gekregen. Ja, echt waar!'

U heeft een missie. Ieder kind zou moeten opgroeien met een harig dier. Waarom vindt u dat zo belangrijk?

'Als kinderen over de grond rollen met een dier, een hond, kat of wat dan ook... een konijn. Dan verminderen op termijn de allergische reacties met veertig procent. Dat op zichzelf is al goed. Maar ook het zorgen voor de dieren is goed. Onze kinderen hebben ook altijd dieren thuis gehad. We hadden schapen buiten. De kinderen moesten eerst voor de schapen zorgen, voordat ze wat anders mochten doen. Dat geeft kinderen meer verantwoordelijkheid. De dieren doen namelijk niet altijd wat de kinderen willen. Hé, ga naar binnen. Nee, ik wil niet naar binnen! Ik ga eerst een beetje rondlopen. Haha. Je leert door de dieren geduld te krijgen. Daardoor word je een betere volwassene als je met dieren omgaat in je jeugd. Waar of niet?'

U bent altijd heel duidelijk. Geeft u weleens les aan studenten?

'We hebben weleens studenten van Michigan State University gehad, maar daar hebben we nu geen tijd meer voor. Het is veel te druk met filmen voor de tv-serie en met overal naartoe reizen.'

Wat hoopt u te bereiken met uw tv-serie?

'Mensen blij te maken. Dierenarts zijn is een dienstverlenend beroep. Je maakt dieren beter en je maakt mensen blij. Onze serie doet precies hetzelfde. Vlak voordat we naar dit interview kwamen, kregen we in Zaandam een cadeau van een dame. Ik wist niet hoe zij eruit zag, maar ik kreeg het gevoel dat we haar even moesten bezoeken. Ze woonde vlakbij het hotel in Zaandam. Ik zei tegen de bestuurder: kunnen we even daar naartoe? Gewoon even tien minuten zitten, dag zeggen en weer weggaan. Dat maakte die dame ontzettend blij! Ik hoop dat ze dat nooit vergeet. En dat is dus mijn doel in het leven: mensen blij te maken.'

Uw zoon Charles heeft de tv-serie bedacht. Heeft hij nog nieuwe plannen?

Zucht diep... 'Ja en nee. Zeg het maar Diane! Het is heel moeilijk. De concurrentie in de filmindustrie is ontzettend groot. Charles heeft ook nog wel andere realityshows proberen te maken, maar dat gaat niet. Wij hebben ook vooraf gezegd dat wij geen dingen gaan doen die beter zouden zijn voor de filmbeelden. Zij mogen filmen wat wij doen, maar wij doen niks anders. Wij doen alles voor de dieren, niet voor de camera. Dat zie je op televisie ook, dat het echt is. Ik druk dat kalf niet terug in de koe. Dat kan toch niet! Film het in één keer, anders krijg je de gebeurtenis als filmcrew niet. Simpel.'

De tv-serie en het boek leveren vast veel geld op. Zet u dat ook in voor kinderen en dieren?

'Nee, Nat Geo Wild betaalt niet veel. Er blijft niet veel over.' Het filmen kost ook veel moeite en geld. 'Bij ons zijn 25 mensen 32 weken per jaar aan het filmen, met drie grote camera's en twaalf go-pro's. Die kleine camera's steek je overal, tussen je benen en op je hoofd. Dat levert bijzondere beelden op. Iedere week filmt de crew honderd uur en daarvan worden veertig minuten gebruikt. Ook in Washington DC werken nog eens dertig mensen aan de productie van de serie.'

In welke landen waar uw serie wordt uitgezonden, bent u ook geweest?

'Nou... Canada, Verenigde Staten, Mexico en Nederland. Het wordt uitgezonden in 25 landen. We hebben pas een brief gekregen van een man uit Tanzania in Afrika, die ontzettend veel geleerd heeft van de show. En dat effect is dus ook per ongeluk gekomen, kun je zeggen. Ook op de scholen in Amerika, waar de FFA, the Future Farmers of America worden opgeleid. Die jongeren beschikken niet over boerderijen, dus wordt onze show gebruikt om hen te leren over grote huisdieren.'

U krijgt dus reacties uit de hele wereld?

'Ja, ontzettend veel. Bijvoorbeeld een brief uit Frankrijk met zes foto's van een hond erin. En een vraag: de hond heeft last van een gezwollen, zware kaak en we zijn bij zes dierenartsen geweest. Kunt u mij zeggen wat er aan de hand is? Dan denk ik: breng 'm maar hier, anders kan ik het niet zeggen. Dat gaat niet.'

Diane: 'we krijgen ook steeds meer brieven uit Italië. Maar niemand van ons kan Italiaans... haha.'

Dr Pol: 'En Google vertaalt het ook niet altijd goed hoor!'

In de theatershow vertelde u dat u de hoorn van een dolle stier heeft bewaard, die u moest behandelen. Heeft u nog meer onderdelen van dieren bewaard?

'O ja! Alles, echt alles! Ik heb een heel museum. Ik verzamel schedels. Schedels zijn ontzettend mooi! Hoe de botten aan elkaar zitten en hoe dat in elkaar blijft, dat is ongelooflijk. Maar opzetten doen we eigenlijk bijna niet. Wel hebben we pas een kalf met twee koppen laten opzetten. Die houden we op kantoor. Dan kunnen we ze even aaien als de honden er niet zijn. Haha.'

'Ook rare dingen bewaar ik. Teratoma, heb je daar ooit van gehoord? Nee? Nou, hoeveel tijd hebben we? Bij teratoma laten een paar cellen van een embryo los, maar te laat, zodat het geen tweeling wordt, maar een bal met haar met soms een lever of tanden erin. Dat hangt er vanaf waar de cellen vandaan komen. Ik heb ze heel klein en een stuk groter gehad (als een voetbal). Ik heb een keer een verlossing bij een koe gehad, omdat de boer aangaf dat er iets verkeerd zat. Dus ik voel er helemaal omheen en zeg: o, dat is een teratoma. Hij zegt: wat?! Dus ik met mijn beide handen in de baarmoeder en haal dat ding eruit. Het was mooi zwart-wit aan de buitenkant, met een beetje navelstreng eraan. Die heb ik meegenomen, helemaal afgewassen en op een bord gezet in het kantoor. De filmcrew zei: wat is dat? Ik zei: lunch. Hahaha. Dat doe ik dus, gewoon lol hebben. Waarom niet? En nu staat ie op sterk water. Het mooie van mijn beroep is: geen dag is hetzelfde.'

U heeft in een aflevering een keer een geit gevild, nadat die overleden was. Waarom?

‘Dat is sectie. Dat doe ik altijd. Waar is mijn telefoon? Ik heb een heleboel vieze foto’s op mijn telefoon. Voor andere mensen! Haha.’ Gelukkig kan Dr Pol zijn telefoon zo snel niet vinden. ‘Als ik niet zeker weet wat er gaande was, dan snijd ik een overleden dier open om uit te vinden wat het mankeerde. Daar leer je van. Als het dood is, maakt dat niet meer uit. Die geit had geloof ik polio, wat op te maken is uit hoge druk van vloeistof in de hersenen. Dat heb ik dus ook kunnen zien.’

Wat voor dieren heeft u zelf eigenlijk?

‘Zeg het maar Diane...’

Diane: ‘Drie honden en twee katten in huis. Buiten in de schuur hebben we ook een paar katten. We hebben pauwen, kippen, kalkoenen, ganzen, eenden, paarden en emoes.’

Heeft u nog een goede tip voor iemand die zelf dierenarts wil worden?

‘Ja, drie tips: hard werken, goede cijfers halen en nooit opgeven. Gewoon doorgaan. Ik was zelf niet de beste van de klas, maar ik ben een practicus. Boeken leren is heel moeilijk voor mij. Maar als ik het gezien heb, kan ik het later zelf beter doen. Altijd veranderen én het beter én gemakkelijker doen. Ik ben niet als de regering: ik ga het niet moeilijk maken als het makkelijk kan.’

Dr Pol: ‘Heb je nog meer vragen?’

Aafke: ‘Nee, dat was het.’

Dr Pol: ‘Waar komt het in? In de schoolkrant?’

Aafke: ‘Op de schoolwebsite van het St Michaelcollege en hopelijk in een krant.’

Dr Pol: ‘Zend me een exemplaar. Dat zou ik leuk vinden. En blijf maar kijken naar de serie, want er komen nog vééél meer afleveringen.’